

Publicerad 2008-06-23 19:08 av jahpop

Tre saker du absolut INTE bör göra på psyk, del 38

Ja idag fotograferade jag med Emma och en MuA (Makeupartist). Det kan man nog också säga var en komedi, ja inte vi tre utan mina syskon.

"Nu räknar jag ner, 15, 14, 13..." Ekade mina äldsta lillasysters röst från rummet bredvid oss"

"Ja, ja" Svarade min irriterade bror.

"Nu SKA vi spela kort" Svarade min syster argt och drog med sig sin bror och en skrattande mormor till köket. "Vi ska ha ROLIGT!" Fortsatte min lillasyster sammanbitet. "Det är ju sommarlov, ett helt jävla sommarlov som bara kommer vara tråkigt"

"Man svär inte" Fick in mormor fram genom skrattatackerna.

"Är det inte min tur snart?" Piper mormor från sin plats vid bordet.

"Oj, vi har hoppat över mormor" skriker min lillasyster.

Ja det, det finns mer att berätta.

Min äldsta lillasyster (igen) gick omkring i hela lägenheten och pratade HÖGT i sin mobil med en gammal vän från förra staden vi bodde i.

"Nej nu klarar jag inte det här längre, jag åker ner. Ja det jag, det här går inte" Så nu vet vi alla tre allting precis allt om deras och deras betyg.

Nu tittar mina två äldsta småsyskon på "En vampyrs bekännelse" och av ljuden att döma låter det som att min syster försöker hålla för ögonen på min bror.

"Blunda! Blunda annars kommer du få mardrömmar!"

Ja, det har varit en rolig dag idag, jag har fotat!!!

Ja som ni kanske förstår älskar jag att fotografera och framförallt alternativa stilar.

Åh jag måste bara berätta en till väldigt rolig sak.

För ett par sedan var det något EU-möte i staden där vi bodde förut. Ja det var en solig och fin dag alldeles perfekt att visa upp för de utländska gästerna som skulle komma, men helt plötsligt! Ett par gula och ett par blåa TRÄD, ja träd riktigt fula också. Barken var avskalad och de stod i mitten av bilvägen, antagligen för att vi skulle visa upp att även Sverige vet vad som är fin dekorativt (not). Men de där EU-människorna åkte inte ens vägen förbi träden. Så vi stadsbor har varit tvungna att stå ut med de där träden i flera år efteråt. Det var så pinsamt att åka förbi dem för de var så fruktansvärt fula

Min lillebror kan kläcka ur sig sådana extremt märkliga saker bland.

"Ja, jag borde bli maffiakung, då tjänar man pengar"

Veckorna gick för flickan och hon blev kvar på BUP-avdelningen. Det verkade liksom som att det inte fanns något slut på allt. Allt bara fortsatte och fortsatte i samma bana hela tiden:

Hon var hemma på helgen satt helt apatisk i en fåtölj och det enda hon gjorde var att (när ingen såg) leta

febrilt efter rakblad att ta med sig.

Hon blev aldrig visiterad på avdelningen, fr hon var ju FRIVILLIGT inlagd och då kunde dm bara inte tänka sig att visitera henne nr hon kom tillbaka efter helgen hade den värlartikulerande psykologen talat om. Så varje såg likadan ut, flickan skar sönder armarna hela veckan, varje vaken stund så skar hon sig kanske en gång, eller ja flera gånger var tionde minut. Men hon sa aldrig till för hon var livrädd för att bli av med rakbladet, fullkomligt skräckslagen. Hon visste inte vad ho skulle ta sig till om hon inte skulle kunna skada sig själv. Hon skulle klättra på väggarna och gå sönder helt och hållet om de tog hennes enda livsmöjlighet ifrån henne.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jahpop med Poeter.se id #23334 innehar upphovsrätten